

Plângeți și tânguiți-vă!

Pentru studiul din această săptămână, citește: Iacov 5:1-6; Psalmii 73:3-19; 1 Samuel 25:2-11; Leviticul 19:13; Luca 16:19-31; Matei 5:39.

Sabat după-amiază

Textul de memorat: „Pentru că, unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră.” (Matei 6:21)

Marea popularitate de care se bucură la nivel mondial emisiunea de televiziune „Vrei să fii milionar?” ne lasă să înțelegem că mulți oameni, privind la concurenți, visează să treacă peste noapte de la sărăcie la bogăție și speră ca această fantezie să devină realitate într-o zi.

Totuși bogăția nu este chiar așa cum și-o imaginează unii. Studiile arată că există un principiu: cu cât crește venitul, cu atât cresc cheltuielile. Poate că se înregistrează un confort sporit, dar înmulțirea bunurilor nu garantează fericirea. De regulă, relațiile sănătoase, satisfacția la locul de muncă și o viața care are un sens contribuie la fericire în mai mare măsură decât averile. Lucrurile cele mai bune sunt gratis, ca de exemplu: cuvintele de iubire, zâmbetul, ascultarea, gesturile simple de bunătate, aprecierea, respectul, atingerea plină de compasiune și prietenia autentică.

Dumnezeu ne oferă daruri chiar mai prețioase, prin prezența Duhului Său Sfânt în viața noastră: credința, speranța, înțelepciunea, răbdarea, dragostea, mulțumirea și multe alte binecuvântări. Ironia este că, deși mulți creștini se pronunță în favoarea acestor lucruri, viața lor zilnică este dominată de egoism. După cum vom vedea săptămâna aceasta, lăcomia este o mare greșală și are repercusiuni teribile.

1. Cu ce avertisment începe capitolul 5 din Epistola lui Iacov? Vers. 1

Dacă în Iacov 1:10,11, apostolul le amintește celor avuți despre vremelnicia bogățiilor, aici îi îndeamnă pe cei care se prind cu încăpățănare de ele să plângă și să se tânguiască, ca și cum judecata ar veni chiar acum asupra lor. Scena aceasta sugestivă, dezvoltată în pasajul pe care îl vom studia, ne trimite cu gândul la răsplata pe care o vor primi cei răi pentru excesele săvârșite în perioada de dinaintea revenirii Domnului Hristos (vezi Luca 17:27-29; 2 Timotei 3:1,2; Apocalipsa 18:3,7). Să ne aducem aminte totuși că o atitudine similară va exista și în biserica lui Dumnezeu din zilele din urmă (Apocalipsa 3:17). Un fapt interesant este că termenul grecesc tradus cu „nenorociri” în Iacov 5:1 și cuvântul „nenorocit” din Apocalipsa 3:17 au aceeași rădăcină.

2. Există multă nedreptate în lume, în special în domeniul financiar. Uneori ne este greu să înțelegem ce conștiință au cei care se îmbogățesc pe spinarea altora și cum de e posibil să scape nepedepsiți. Ce speranță găsim în Psalmii 73:3-19?

Pretutindeni în cărțile profeților din Vechiul Testament găsim preocuparea pentru dreptate și făgăduința că Dumnezeu va interveni și va restabili ordinea. Se pare totuși că această speranță nu a făcut ca timpul de așteptare a intervenției divine să fie mai plăcut și mai puțin dificil. Spre exemplu, când profetul Habacuc privește indignat la apostazia poporului și îi face lui Dumnezeu o plângere (Habacuc 1:2-4,13,14), Dumnezeu îl îndeamnă să aibă încredere în El și să mai aștepte puțin (cap. 2:2-4). Profetul primește îndemnul și face întocmai (cap. 3:17,18).

Ce nedreptăți te fac să clocotești de indignare și mânie? (Și când te gândești că sunt atâtea lucruri care se petrec în lumea aceasta despre care nu știi nimic!) Este adevărat că este nevoie să stăvilim nedreptatea, dar cum putem să stăm liniștiți și să așteptăm împlinirea făgăduinței că, într-o zi, Dumnezeu va face dreptate?

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să înțeleagă că o viață schimbată este consecința renunțării la păcat.

La nivelul sentimentelor: Să-și deplângă păcatele în pocăință sinceră.

La nivel practic: Să își arate, printr-o dăruire plină de generozitate, convingerea că bogățiile vin de la Dumnezeu.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Pocăința adevărată

- A. De ce îi îndeamnă Iacov pe bogați să plângă și să se tânguiască?
- B. Definește, pe baza afirmațiilor Scripturii, pocăința și întristarea după voia lui Dumnezeu.

II. Sentimente: Plângeți și tânguți-vă!

- A. Cum ne conduce la pocăință întristarea după voia lui Dumnezeu?
- B. De ce nu poate exista o schimbare reală a vieții fără o întristare autentică pentru păcat și fără renunțarea la el?

III. Practic: V-ați strâns comori în zilele din urmă!

- A. Cum ne putem exprima în mod concret convingerea că tot ce avem vine de la Dumnezeu?
- B. Cum îi poți ajuta pe alții să își dea seama că este inutil să își pună încrederea în bogății?

Rezumat: Fără o pocăință autentică, nu se poate produce o schimbare reală.

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE!

Pasajul central: Iacov 5:1-6

Ideea centrală pentru creștere spirituală: Fără o pocăință autentică, nu se poate produce o schimbare reală.

Ajută-i pe membrii grupei să înțeleagă că transformarea vieții este rodul renunțării la păcat.

3. Citește Iacov 5:2,3. Ce avertizare dă apostolul aici? La ce fel de bogății face el referire? Care este ideea fundamentală?

Imaginile întrebuițate de Iacov – bogății putrezite, haine roase de molii și aur și argint care au ruginit – sunt tot atâtea mijloace prin care ne atrage atenția să ne gândim cu seriozitate la soarta finală a planetei noastre.

Situația economică a lumii se înrăutățește; vremurile „bune”, dacă mai sunt astfel de vremuri, durează puțin și sunt urmate de declin. Orice impresie de stabilitate economică pe care ne-o oferă piața mondială este trecătoare și, în mare parte, himerică. Nemulțumirea și instabilitatea cresc pe măsură ce se adâncește decalajul dintre bogați și săraci. Așa era situația și în vremea lui Iacov: săracii erau tot mai disperați, iar bogații, tot mai insensibili față de cei nevoiași.

4. Gândește-te la următorii oameni și notează ce efect au avut asupra lor bogățiile (sau lipsa lor) :

a. Nabal (1 Samuel 25:2-11) _____

b. Ezechia (2 Împărați 20:12-19) _____

c. Petru (Faptele 3:1-10) _____

Mai devreme sau mai târziu, bogățiile pământești își pierd strălucirea. Ajungem să le cunoaștem limitele și, poate, chiar partea întunecată. Banii își au locul lor; ei devin o problemă numai atunci când oamenii îi așază într-un loc *greșit*.

Iacov spune că banii vor fi o „dovadă” împotriva celor care îi întrebuințează greșit (Iacov 5:3). Deși el dă acest avertisment în contextul referirilor la timpul sfârșitului, principiul este clar: contează foarte mult ce facem cu banii. Prin expresia „focul are să vă mănânce carnea”, el dorește să ne conștientizeze de importanța extraordinară a deciziilor legate de bani. Agonisim noi comori care în cele din urmă vor arde sau strângem comori care vor dura veșnic (vezi Luca 12:33,34)?

Gândește-te bine la atitudinea ta față de bani și la modul în care îți afectează ei relațiile cu ceilalți. Ce îți spun acestea despre modul în care îi folosești?

Activitate introductivă: Plânsul și tânguirea din Iacov 5:1 sunt manifestări ale durerii care se văd și se aud, adică publice. Discutați despre modul în care își exprimă oamenii, în general, durerea pricinuită de moartea cuiva. Ce spun, ce gesturi fac, ce atitudine adoptă? Povestiți cum v-ați exprimat personal durerea pentru pierderea cuiva drag.

De discutat: În ce privințe vă ajută experiențele personale să înțelegeți mai bine îndemnul lui Iacov de a deplânge păcatul? De ce este necesară deplângerea păcatului? Înălță în gând o rugăciune în care să îți exprimi regretul pentru durerea pe care păcatele tale au produs-o altora și Domnului Isus. Cum reușește acest regret să te apropie de Dumnezeu?

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

Ajută-i pe membrii grupei să înțeleagă semnificația pocăinței adevărate, nevoia de a ne pocăi și că este inutil să ne punem încrederea în bogății.

Comentariu biblic

I. Plângeți și tânguiți-vă!

(Revezi împreună cu grupa Iacov 5:1-6.)

Iacov îi îndeamnă pe bogați să plângă și să se tânguiască „din pricina nenorocirilor care au să vină” peste ei (Iacov 5:1). Dar ce urmărește el prin acest îndemn, de a ne manifesta regretul prin gesturi ostentative? Nu ar fi fost mai benefic din punct de vedere spiritual (ca să nu mai spunem material și cetățenesc) dacă, în loc de aceasta, le-ar fi cerut bogaților să dea înapoi împătrit din ceea ce și-au însușit prin înșelăciune, cum a procedat Zacheu cu ocazia întâlnirii sale cu Domnul Isus? Nu sunt refacerea și reforma roadele harului în viața transformată și dovada cea mai de seamă a lucrării lui?

La această întrebare, Iacov ar răspunde în mod sigur „Da”. Pe de altă parte, el ar preciza că, dacă reforma este dovada lucrării harului, condiția reformei este pocăința. Expresia „voi, bogaților”, pare a face aluzie atât la aspectul spiritual, cât și la cel material – mai exact la cei bogați în bunuri materiale, dar săraci în cele spirituale. Această categorie de oameni este vizată și în Apocalipsa, în mesajul către biserica din Laodiceea: „Pentru că zici: «Sunt bogat, m-am îmbogățit și nu duc

Când citim Epistola lui Iacov, observăm că sunt menționate mai multe categorii de oameni bogați, printre care și comercianții care se vor veșteji în mijlocul umbletelor lor (Iacov 1:11), oamenii de afaceri care îi dau în judecată pe alții pentru a-și proteja investițiile (Iacov 2:6) și proprietarii de terenuri care rețin plata lucrătorilor (Iacov 5:4). Versetele acestea îi descriu negativ pe bogați pe baza comportamentului lor din trecut, a atitudinii lor prezente și a pedepsei lor viitoare. Ei au făcut averi din munca săracilor.

- 5. Compară Iacov 5:4 cu Leviticul 19:13, Deuteronomul 24:14,15 și Ieremia 22:13. Ce principiu important descoperim aici? În ce alte domenii mai poate fi aplicat?**
-
-
-

În Israelul din timpurile biblice, majoritatea muncitorilor își cheltuiau salariul pe alimente imediat ce îl luau. Dacă nu primeau leafa, nu aveau cu ce să-și hrănească familia. Din aceste considerente, neplata lucrătorilor este pentru Iacov o problemă foarte gravă.

Nu este deloc de mirare că el le adresează niște cuvinte atât de usturătoare celor care rețin plata lucrătorilor. Dacă este rău să te folosești de un lucru care nu îți aparține, cu cât este mai rău să agonisești averi furând de la săraci! Este un păcat săvârșit nu numai împotriva săracilor, ci chiar împotriva Cerului. Și, după cum arată Iacov, este un păcat care îți va primi răsplata la momentul cuvenit!

„Bogațiile aduc cu ele mari responsabilități. Câștigarea de averi prin tranzacții necinstite, prin viclenie în negoț, prin asuprirea văduvei și orfanului sau prin acapararea de bogății și neglijarea celor nevoiași își va primi în final răsplata dreaptă amintită de apostolul inspirat: «Ascultați acum voi, bogaților! Plângeți și tânguți-vă din pricina nenorocirilor care au să vină peste voi.»” – Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 2, p. 682

Cum arată relațiile tale cu alții din perspectiva banilor? Ce îți spun ele despre creștinismul tău și despre măsura în care reprezintă caracterul Domnului Hristos?

lipsă de nimic» și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol” (Apocalipsa 3:17). Remediul pentru această stare este indicat în versetul următor: „Te sfătuiesc să cumperi de la Mine aur curățit prin foc ca să te îmbogățești și haine albe ca să te îmbraci cu ele și să nu ți se vadă rușinea goliciunii tale și doctorie pentru ochi ca să-ți ungi ochii și să vezi” (versetul 18). Remediile acestea nu au totuși efect în viața celui care ignoră îndemnul lui Iacov de a-și exprima durerea, de a se întrista sincer pentru păcat.

În vremurile biblice, jalea și bocetele erau modul obișnuit de exprimare a durerii pentru moartea cuiva. Iacov le cere aici bogăților să-și deplângă moartea cât timp erau încă în viață sau, altfel spus, cât timp mai erau în stare să se pocăiască. Iacov amintește faptul că hainele bogăților vor fi „roase de molii” (Iacov 5:2) pentru a sublinia ideea că ele nu reușesc să-i acopere din punct de vedere spiritual și nici să ascundă de privirile oamenilor faptele lor de corupție. Ei au nevoie de unguent pentru ochi (discernământul spiritual oferit de Duhul Sfânt) ca să se vadă așa cum sunt în realitate, precum și de aur (credință) ca să poată cumpăra bogățiile nepieritoare ale îndurării lui Dumnezeu, astfel încât să fie generoși cu alții și să-și strângă comori în cer.

De discutat: De ce le cere Iacov celor bogăți să se plângă și să se tânguiască? Care este scopul acestor manifestări ostentative ale durerii? Cum conduce „întristarea după voia lui Dumnezeu” (2 Corinteni 7:10) la pocăință?

II. Într-o zi de măcel

(Revezi împreună cu grupa Iacov 5:2-6.)

După ce îi îndeamnă pe bogăți să se plângă și să se tânguiască, Iacov enumeră mai întâi (versetele 2, 3) pedepsele căzute asupra posesiunilor celor bogăți, arătând în detaliu cum sunt ele blestemate, și apoi (versetele 4-6), faptele rele care constituie cauza blestemelor căzute asupra comorilor strânse de ei. Dacă vom studia îndeaproape aceste două liste (lista blestemelor și lista faptelor rele), vom observa cât de inutil este să ne punem încrederea în bogății și prețul teribil pe care îl plătesc bogății (dar și societatea, în general) din cauza averilor strânse din truda altora.

Bogăția este dată de abundența de mijloace materiale de care dispune cineva. Bogății la care se referă Iacov au multe mijloace mate-

6. Citește Iacov 5:5. Compară cu Ezechiel 16:49; Amos 4:1. Cu ce este asociat aici traiul luxos?

În lumea antică, se credea că există o cantitate fixă de bogății și că, dacă unii se îmbogățesc, alții sărăcesc. Altfel spus, unii puteau deveni mai bogați numai prin sărăcirea altora. În lumea modernă a apărut ideea posibilității de „a crea” bogății fără a afecta situația financiară a altora. Ba mai mult, unii susțin că oamenii care se îmbogățesc îi ajută și pe cei săraci să se îmbogățească. Însă, dacă luăm în considerare competiția dintre statele dezvoltate și cele aflate în curs de dezvoltare pentru resursele tot mai puține, limitările acestei idei vor fi mai evidente. De aceea, inegalitatea averilor rămâne și astăzi o problemă.

Una dintre pildele cele mai cunoscute ale Domnului Isus cu privire la problema inegalității este cea despre bogatul nemilostiv (Luca 16:19-31). La data aceea, oamenii se considerau fericiți dacă aveau două rânduri de haine și dacă dădeau un ospăț pe an. Însă bogatul din această parabolă se îmbrăca „în porfiră și în subțire” (cele mai scumpe haine; „porfir” – purpură, stofă scumpă) și „în fiecare zi ducea o viață plină de veselie și strălucire”. Săracul Lazăr, care era și bolnav, zăcea la poarta lui și cerșea o bucățică de pâine.

Contrar opiniei populare, mesajul parabolei vizează *viața aceasta*, și nu viața de apoi. Dovadă că textul original grecesc nu amintește niciăieri de rai sau de iad. Atât bogatul, cât și Lazăr sunt înfățișați a fi în *același* loc (versetul 23) – în *hadēs*, adică în „Locuința morților”. Prăpastia care îi desparte este simbolul faptului că, după moarte, destinul omului este pentru totdeauna stabilit. Din acest motiv, modul în care ne purtăm cu oamenii în viața aceasta (dacă ascultăm de „Moise și de profeți”, vezi versetele 29,31) este foarte important. Nu există o viață viitoare în care să facem ce nu am făcut aici: „Cine nu iubește pe fratele său, pe care-l vede, cum poate să iubească pe Dumnezeu, pe care nu-L vede?” (1 Ioan 4:20).

Ce lucruri regretabile ai săvârșit și le mai poți îndrepta acum?

riale, în vreme ce oamenii pe care îi exploatează suferă de o sărăcie lucie. Aici sunt amintite trei semne exterioare ale bogăției: (1) hainele, (2) aurul și argintul și (3) „comorile” (versetul 3) sau ceea ce am numi astăzi „bunuri” – case, terenuri, colecții de artă, bijuterii, acțiuni și obligațiuni etc. Oamenii auțuți au strâns toate aceste lucruri de valoare, le-au „tezaurizat” cu avariție „în zilele din urmă” (versetul 3). Expresia „ați strâns” sugerează o cantitate mare, exces, îmbuibare și supraabundență, care presupun lăcomie și zgârcenie. Mai tulburătoare decât tot este expresia „în zilele din urmă” care sugerează că ei au ales să adune averi în zilele finale ale istoriei lumii, neglijându-și viața spirituală și pretinzând totuși că le adună pentru lucrarea Domnului.

Totuși, în a doua listă, Iacov arată că ei nu strâng comori *pentru* Dumnezeu, ci pentru a le pune *în locul* lui Dumnezeu. Prin cuvântul „Iată” din introducerea versetului 4, el dă de înțeles că dovada perfidiei lor este evidentă: „Iată că plata lucrătorilor care v-au secerat câmpiile și pe care le-ați oprit-o prin înșelăciune strigă [cere răzbunare]! Și strigătele secerătorilor au ajuns la urechile Domnului oștirilor. [Iată!] Ați trăit pe pământ în plăceri [risipă] și în desfătări [îngăduință și mulțumire de sine]. V-ați săturat [îmbuibat] inimile chiar într-o zi de măcel. Ați osândit, ați omorât pe cel neprihănit [nevinovat], care nu vi se împotriva! (versetele 4-6, versiunea *Amplified*)

Iacov avertizează că strângerea de bogății de dragul bogățiilor duce la (1) extorsiune, (2) îngăduință de sine, extravagantă (3) mulțumire de sine, (4) lăcomie, (5) nedreptate și (5) crimă. Fărădelegile acestea sunt evidente probabil și datorită faptului că bogații le săvârșeau fără să se ascundă de cineva și fără frică de pedeapsă, în văzul lumii și înaintea lui Dumnezeu. Dar, întreba Domnul Isus, „ce ar folosi unui om să câștige toată lumea, dacă și-ar pierde sufletul? Sau ce ar da un om în schimb pentru sufletul său?” (Matei 16:26). Lumea a arătat de atâtea ori ce preț mic pune pe un suflet! Având în vedere aceste lucruri, Iacov îi îndeamnă pe oameni să se plângă și să se tânguiască din cauza „nenorocirilor” viitoare, să caute întristarea care „este după voia lui Dumnezeu” și care „aduce... pocăință” (2 Corinteni 7:10) pentru a scăpa de pedepsele din ziua măcelului (Iacov 5:5).

De discutat: Bogăția este un dar de la Dumnezeu. De ce condamnă Iacov strângerea de bogății? Prin ce mijloace și-au strâns averile boga-

Când greșim, avem tendința firească de a face ceva pentru a scăpa de responsabilitate. Unii încearcă să arunce vina pe altcineva, poate chiar asupra celui nedreptățit. Criminalii își scuză faptele pledând omor din autoapărare sau dând vina pe educația primită în familie. Violatorii dau vina pe victimă, spunând că au fost ademeniți. Când divorțează, soțul dă vina pe soție pentru eșecul căsniciei lor și invers, soția pe soț. Cei vinovați de uciderea martirilor credinței creștine au dat vina pe martiri, acuzându-i de erezie. Domnul Isus i-a prevenit pe ucenici cu privire la acest lucru: „Va veni vremea când oricine vă va ucide să creadă că aduce o slujbă lui Dumnezeu” (Ioan 16:2). De altfel, Iacov însuși a murit ca martir.

În lumina acestor lucruri, cuvintele din Iacov 5:6 au o și mai mare însemnătate!

De câte ori ți s-a întâmplat să îi învinuiești pe alții, pentru ca, ulterior, să-ți dai seama că de fapt tu erai cel greșit?

- 7. Ce se spune în Iacov 5:6? Înseamnă cumva că trebuie să-i lăsăm pe alții să ne calce în picioare? Pe de altă parte, câte certuri ai putea evita dacă nu ai opune rezistență? Ce vrea să spună Domnul Isus prin îndemnul, din Matei 5:39, de a întoarce și celălalt obraz? Ce înseamnă aceasta în mod practic? (Sau vrem cumva să fim „practici” cu un lucru care, în sine, nu ține de domeniul practic?)**

Iacov are destul de multe lucruri de spus cu privire la bogați și săraci. Să nu uităm totuși că el nu-i condamnă pe bogați doar pe motivul că sunt bogați. Ceea ce contează înaintea lui Dumnezeu sunt *atitudinile și faptele* lor. Tot la fel, statutul economic precar al cuiva nu îl face să îi fie drag lui Dumnezeu „din oficiu”. Dimpotrivă, cei „săraci în duh” și cei „bogați în credință” vor fi moștenitori ai Împărăției (Matei 5:3; Iacov 2:5). Aceste calități sufletești pot să aibă sau nu o legătură cu situația noastră economică particulară. Cei bogați pot fi mai săraci spiritual decât își imaginează (vezi Apocalipsa 3:17). La intrarea israeliților în Țara Făgăduinței, Dumnezeu i-a avertizat ca nu cumva, când se vor bucura de prosperitate, să uite că toate lucrurile vin de la El, inclusiv puterea de a câștiga bogății (Deuteronomul 8:11-18).

ții la care se referă el? Ce ne spune el că se va întâmpla cu bogații care nu plâng și nu se tânguiesc (nu se pocăiesc)?

3. APLICAȚIA PENTRU NOI

Încurajează-i pe membrii grupei să aplice îndemnul lui Iacov la pocăință la viața lor de zi cu zi.

Întrebări aplicative

Te consideri bogat? Abundența financiară nu este singurul mod de a măsura bogăția, deși este modul cel mai evident. Unii o măsoară prin starea de sănătate și prin mărimea familiilor lor, alții, prin recunoașterea și celebritatea de care se bucură, iar alții, prin realizările personale. Toate acestea sunt bune cât timp păstrăm perspectiva corectă asupra lor: (1) bogățiile sunt un dar pe care l-am primit de la Dumnezeu cu scopul de a fi o binecuvântare în primul rând pentru alții și (2) ar trebui să fie dedicate slujirii lui Dumnezeu, întrebuițate pentru înaintarea lucrării Sale, și nu pentru satisfacerea propriilor dorințe.

Cu ce lucruri ne-a onorat Dumnezeu? De ce trebuie să-L lăsăm pe Dumnezeu să ne onoreze în loc să căutăm singuri onoarea?

4. SĂ TRECEM LA ACȚIUNE!

Activitatea de mai jos se recomandă să fie realizată în afara Școlii de Sabat. Ea își propune să îi ajute pe membrii grupei să își însușească mesajul lui Iacov de a nu idolatriza bunurile și obiectele de valoare.

Activitate: Iacov le cere bogaților să deplângă nenorocirile la care conduce păcatul. La ce păcate trebuie să renunți? Întristarea pentru care lucruri te-ar putea aduce mai aproape de Dumnezeu? Cere-le membrilor grupei tale să compună/să scrie o rugăciune adresată lui Dumnezeu în care să-și exprime mâhnirea sau durerea pentru păcat sau suferința provocată de păcat. Pot alege pentru aceasta orice formă doresc: poezie, tablou, versuri pentru un imn cunoscut, un imn cu totul nou sau chiar cuvintele unui imn care li se pare potrivit cu situația lor!

„Banii au mare valoare, pentru că pot face mult bine. În mâinile copiilor lui Dumnezeu, ei sunt hrană pentru cel flămând, băutură pentru cel însetat și îmbrăcăminte pentru cel gol. Sunt scut pentru cei asupriți și mijloc de ajutor pentru cel bolnav. Totuși banii nu au mai multă valoare decât nisipul, în afara cazului în care sunt folosiți pentru acoperirea necesităților vieții, pentru binecuvântarea altora și pentru înaintarea cauzei lui Hristos.

Bogațiile strânse pentru sine nu sunt numai nefolositoare, ci sunt un blestem. În viața aceasta, sunt o capcană pentru suflet, abătând simțămintele de la comoara cerească...

Cel care își dă seama că banii sunt un talant de la Dumnezeu îi va folosi cu economie și va considera că e de datoria lui să economisească pentru a putea dăruia.” – Ellen G. White, *Parabolele Domnului Hristos*, p. 351, 352

Întrebări pentru discuție

1. Meditează asupra următoarelor afirmații: „Bogatul stăpânește peste cei săraci și cel ce ia cu împrumut este robul celui ce-i dă cu împrumut” (Proverbele 22:7).
„Multe familii tinere sunt sărace din cauză își cheltuiesc banii imediat ce îi primesc. (...) Când cineva intră într-o datorie, se află într-una dintre plasele pe care Satana le așază pentru suflete.” – Ellen G. White, *Căminul adventist*, p. 392
Putem considera că a ajuta pe cineva să iasă dintr-o datorie sau să evite să intre într-o datorie face parte din lucrarea de aducere a Evangheliei la cunoștința săracilor (Luca 4:18)? De ce da sau de ce nu?
2. Cum putem să ne dăm seama dacă suntem robii banilor? Vezi Luca 16:10-13.
3. Decalajul economic poate fi observat peste tot. Unii au câte două, trei sau patru case de lux, în vreme ce alții de-abia dacă reușesc să-și improvizeze un adăpost. Unii sunt supraponderali din cauză că se îndoapă cu mâncare, în timp ce alții mor de inaniție. Unii spun că putem rezolva problema sărăciei luând de la cei bogați. Alții spun că, dacă bogații se îmbogățesc și mai mult, și săracii pot scăpa de sărăcie. Ce putem face noi, creștinii, pentru a ușura sărăcia extremă? Ce ar trebui și ce nu ar trebui să facem?

10. Căderea care duce la moarte (1)

Ioel Sandoval crescuse într-o familie adventistă, dar nu îi plăcea la biserică din cauza regulilor „prea stricte”. La cincisprezece ani a intrat într-o bandă de răufăcători. Apoi s-a implicat în crimă organizată, consum de droguri și spiritism – și-a făcut și tatuaje cu simboluri satanice. Părinții l-au lăsat să rămână în casa lor, nădăjduind că își va da seama că e pe o cale greșită. Însă Ioel le făcea viața amară: când se droga, distrugea tot din casă și o teroriza pe mama lui; când nu lua droguri, era deprimat. Odată a încercat să se sinucidă. Era convins că nimeni nu-l iubește, deși părinții lui se rugau tot timpul pentru el și s-au oferit să-l ajute. El îi lua în răs pe părinți și pe toți cei care mergeau la biserică. Îi ura pentru convingerile lor, ura biserica și îl ura pe Dumnezeu. Dar părinții și biserica au continuat să se roage pentru el și să-i spună despre dragostea lui Isus. Mama era sigură că Ioel se va întoarce la Domnul.

Într-o noapte, tânărul trebuia să meargă cu băieții la o încăierare cu o altă bandă, însă o voce l-a avertizat să nu meargă. A rămas acasă. Când a aflat că prietenul lui cel mai bun fusese omorât, și-a dat seama că Dumnezeu îl avertizase să nu plece! Domnul îi vorbise de mai multe ori, arătându-i că nu face bine, dar nu vedea nicio ieșire din viața lui controlată de droguri. A încercat să meargă la biserică, dar, când frații îi urau bun venit, i se părea că vor să-l iscodească. Se simțea ca un intrus și nu a mai mers. Apoi, s-a hotărât să plece din țară. Mama a plâns când a aflat și, înainte de a pleca, i-a dat o cărțuție, zicând: „Te rog, ia asta de la mine!”. Era Noul Testament. Ioel i-a cerut să se roage pentru el.

A plecat din Honduras cu alți cinci tineri și au intrat în Mexic. Într-o dimineață devreme, s-au trezit înconjurați de o mulțime de oameni furioși care credeau că ei sunt hoții care spărseseră în ziua precedentă un magazin local. Agitau în aer cuțite și pistoale, gata să-i ucidă. I-au legat pe toți șase, i-au încuiat într-o casă și au făcut de pază înarmați. Chiar s-au apucat să facă un ștreang. Tinerii îi urmăreau speriați dinăuntru. Unii au început să înjure, alții să geamă neputincioși. Ioel și-a amintit cât de mult își dezamăgise părinții și pe Dumnezeu. A scos Noul Testament și a început să citească. Și-a dat seama că era sâmbătă – părinții lui erau la biserică și se rugau pentru el. A îngenuncheat și el într-un colț și s-a rugat. Știa că îl aștepta moartea. *(Va continua.)*